

oznanilo

Zakon je
drevesnica krščanstva,
ki napolnjuje
zemljo z verniki,
da bi napolnila nebesa
z izvoljenimi.
(sv. Frančišek Saleški)

24. nedelja med letom

letu VIII /2010-17
17. september 2017

Mt 18,21–35

TISTI, KI MU JE BILO ODPUŠČENO, NE ZNA ODPUŠČATI

V evangeliju beremo zanimivo »pripoved«, ki opisuje neobičajno ravnanje nekega »kralja«. Predstavljen je kot mogočen gospodar s svojimi podrejenimi, s katerim ravna kot s služabniki. Nekega dne hoče priti na jasno glede stanja vsakega izmed njih v odnosu do sebe. Privedejo mu nekoga, ki mu je bil dolžan »deset tisoč talentov«. To je vsota, s katero pripovedovalec pretirava, da bi naredil vtis na poslušalca. Dejansko je namreč pretirana. Kdo more povrniti takšen dolg? En talent je enako kot 35 kilogramov zlata. Nemogoče je, da bi jih dobil toliko. Zato je razumljivo, da je bil ta služabnik obsojen: on sam in njegova družina bodo prodani za sužnje. Za judovskega poslušalca je bila to strahotna kazen. Toda glej, prizorišče se nenadoma spremeni: služabnik je tedaj padel predenj in rekel: »Potrpi z menoj...« In potem obljubi nemogoče: »Vse ti povrnem«. In Gospodar, ki je pravkar ukazal, naj ga prodajo za sužnja, mu vse odpusti. Zakaj? Ker se mu je zasmilil. Ta drža ne opisuje katerega koli kralja, ampak opisuje tisto usmiljenje, ki je znamenje Božjega usmiljenja. Ko gospodar temu človeku vse odpusti, mu

ni rekel, da mora tudi on odpuščati drugim. Vendar sama vest pravi, da je treba tako ravnati: kdor je deležen usmiljenja, mora biti usmiljen. Pa ni bilo tako. Ko je ta služabnik prišel

pomiloščen od svojega gospodarja, se je srečal z nekom, ki mu je bil dolžan samo sto denarijev. V primerjavi z deset tisoč talenti to ni nič, pa ni znal odpustiti tega malega dolga. Niti tega se ni zavedel, da ga je soslužabnik rotill z enakimi gestami in enakimi besedami, kakor jih je uporabil sam, ko je prosil kralja. Kar se je zgodilo, se zdi neresnično, in za tistega, ki je bil priča dogodku, tudi je neresnično. Spričo tolikšne nehvaležnosti, pred človekom s tako trdim srcem se lahko samo zgroziš in se upreš. Kakšno pa je naše ravnanje – Gospodar nam nenehno odpušča; znamo tudi mi?

**Ljubezen do sovražnikov
je znamenje,
da si o Bogu
nekaj doumel
in da mu pripadaš.**

Nedvomno to presega
človeške moči.
Tu se razodevata Božja
ljubezen in ravnanje.
(Bogdan Dolenc)

Tedaj je Peter pristopil
k Jezusu in mu rekel:
»Gospod, če greši zoper
mene moj brat,
kolikokrat
naj mu odpustim?
Do sedemkrat?«
Jezus mu pravi:

**»Ne rečem ti:
do sedemkrat,
ampak do sedemdesetkrat
sedemkrat.**

(Mt 18,21–22)

Veliki ljudje, ljudje
duha in širine,
svojemu bližnjemu
zmorejo odpustiti.

Vedno znova.

Kadar kdo
tega ne zmore,
je to znamenje
majhnosti
in revnosti duha,
zaprtosti in neizmerne sebičnosti.

A odpuščanje
je preizkusni kamen
naše krščanske zrelosti.

Jezusov nauk nam govori:
Kdor ne odpusti,
ni vreden odpuščanja.

**Dobri Bog,
hvala ti za dar odpuščanja
in za podporo ter vzpodbude takrat,
ko tega ne zmoremo.**

Kaj je vest?

Tega ni mogoče enostavno razložiti. Najlažje bi si predstavljali, če pogledamo razlago na podlagi primera. Vest je neke vrste skrinjica, ki jo imamo v svoji notranjosti. Vanjo zelo skrbno shranjujemo spomin na vse, kar mislimo, rečemo, delamo in kako smo mislili, govorili, delali: dobro, slabo ali tako-tako. Ključ za to skrinjico imamo samo mi in Jezus, ki vse vidi. Nihče drug ne more pokukati ali vtakniti nosu vanjo, niti starši niti najboljši prijatelj, če nima našega dovoljenja. Izprašati si vest pomeni, da se od časa do časa ustavimo – najbolje kar vsak večer, preden zaspimo – skrinjico odpremo in preverimo, kaj smo mislili, govorili, delali in kako smo mislili govorili, delali: dobro slabo ali tako-tako. Sam postopek ni težaven. Jasno, treba se ga je naučiti. Če potrebujemo trening, da dobro zabijemo žogo, je seveda še toliko bolj potrebna vaja, da postanemo ljudje, ki ne gredo skozi življenje brezgla-

vo, ampak vedno vedo, ali ravnajo dobro ali slabo ali nekaj vmes. Vtisnimo si v spomin: za iskren in dober odnos do sebe, drugih in Jezusa je potrebno, da je v naši skrinjici »vse na svojem mestu«, da v njej ne vlada nered in tisto, kar označujemo s »slabo«.

OZNANILA

MAŠA NARODOV

kje: Štefanova cerkev na Dunaju
kdaj: **nedelja, 24. september 2017**
ura: **10.15**

**To nedeljo v cerkvi Srca Jezusovega
NE BO svete maše.**

21. oktober 2017

**Izlet / s starim vlakom in starim
avtobusom v Weinviertel
(Ernstbrunn in okolica).**

Cena (odrasli: 35€, otroci: 0€ (prevoz z vlakom, avtobusom, vstopnina v muzej)). Kosilo bo na voljo v gostilni. Lepo vabljeni, da se čim prej prijavite. Podrobnosti kmalu.

Ne morem prenašati kritiziranja
in slabega govorjenja o bratih.

Res je, da jih včasih
z veseljem zbadam,
toda opravljanje se mi gnusi.

Toliko napak imamo,
ki jih lahko kritiziramo pri sebi,
zakaj bi se izgubljali
v govorjenju zoper brate?
Ko nam manjka ljubezni,
spodrezujemo korenine
drevesa življenja in pri tem tvegamo,
da se bo zaradi tega posušilo.
(sv. pater Pij)

Molitev za vero

Gospod, verujem, hočem verovati vate,
Gospod, daj, da bo moja vera popolna,
brez pridržkov,
da bo prešinjala vse moje mišljenje,
moj način presojanja
Božjih in človeških stvari.
Gospod, daj, da bo moja vera svobodna,

da bo imela moj osebni pristanek
in bo sprejemala odpovedi in dolžnosti, ki jih prinaša s seboj,
ter bo izražala mojo celotno osebno odločitev.

Gospod, daj, da bo moja vera zanesljiva,
zanesljiva po skladnosti zunanjih dokazov
in po notranjem pričevanju Svetega Duha;
zanesljiva po svoji pomirjevalni luči,
po svojih umirjenih sklepih, po svoji spokojni prilagoditvi.

Gospod, daj, da bo moja vera trdna,
da se ne bo ustrašila nasprotujočih si vprašanj,
katerih je polno naše luči željno življenje;
daj, da se ne bo ustrašila nasprotovanja ljudi,
ki o njej razpravljajo, jo napadajo, zametujejo, zanikajo,
temveč se bo utrdila po notranji moči tvoje resnice.

**Nihče ni tako star,
da bi ne mogel živeti
še eno leto,
in nihče tako mlad,
da bi ne mogel
umreti prav danes.**
Španski pregovor

**Ste se danes
že nasmejali?**

“Oh, Francka, ali ste bolni? Dopoldne je k vam prišel zdravnik, popoldne pa duhovnik.” “Draga sosedica, jaz gledam, kako k vam hodijo častniki in vojaki, pa vas ne sprašujem, ali je morda v vašem stanovanju izbruhnila vojna!”

“Kje pa je Tone? Ga že tri mesece nisem videl.” “Raziskuje celice.” “Kaj? Se je začel ukvarjati z biologijo?” “Ne, v zaporu je!”

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien
Telefon: **0660/ 657 94 33** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**
elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**
internetna stran: **www.spc-dunaj.net**
Odgovarja: **Matija Tratnjek**